

"...

II. İtiraz yoluna baş vuran mahkemenin gerekçesi özeti :

6200 sayılı Kanunun 49. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğu yolundaki görüşünü desteklemek üzere mahkemece ileriye sürülen gerekçe özet olarak şöyledir :

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce kamulaştırma bedelinin indi-ölmesi istemiyle açılan 1969/430 esas sayılı dâvada ve benzeri öteki davalarda idare avukatı 6200 sayılı Kanunun 49. maddesindeki muaflık hükmüne ve bu hükmün Anayasa'ya aykırı olmadığını belirleyen Anayasa Mahkemesinin 17/12/1968 günlü, 1968/12-65 sayılı kararına dayanarak harç ödemek istememiştir.

Anayasa Mahkemesi kararından anlaşılacağı üzere itiraz yoluna başvuran mahkeme o zaman hükmün Anayasa'nın 8. ve 12. maddelerine aykırı olduğunu ileri sürmüştür. Mahkememiz ise 6200 sayılı Kanunun 49. maddesinin Anayasa'nın 132. maddesine de aykırı olduğu kanısına varmış bulunmaktadır.

Anayasa'nın 132. maddesinde hâkimlerin kanuna göre hüküm verecekleri yazılıdır. Duruşmada hâkim Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine uymak zorundadır. Oysa 6200 sayılı Kanunun 49. maddesi Usul Yasasının 413., 416. ve 417/2. maddelerinin uygulanmasına olanak bırakmamakta ve hâkimi kanuna ve hukuka göre karar verememek durumuna düşürmektedir.

Dâvada taraflardan biri yargı harcı öderken ötekisinin ödemekten muaf tutulması eşitlik ilkesine aykırıdır. Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 413. maddesi davacıyı yargılama giderini harç tarifesi uyarınca ödemeğe mecbur tutar. Aynı yasanın 416. maddesine göre, yargılama giderlerini peşin ödeyen taraf haklı çıkarsa bu gider öteki tarafa yükletilir. 417. maddede ise iki taraftan her birinin kısmen haklı çıkması halinde mahkemenin giderlerini iki taraf arasında takdir ettiği biçimde bölüştüreceği hükmü vardır. İtiraz konusu 49. madde karşısında mahkeme bu hükümleri işletemeyecek ve Anayasa'nın 132. maddesine uygun biçimde karar veremez duruma gelecektir".